

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně

Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Josefem Klofáčem
sídlem Sokolská 270, 470 01 Česká Lípa

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642, 460 01 Liberec

za účasti: **Obec Stružnice**
sídlem Stružnice 188, Česká Lípa

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2023, č. j. OSH 3/2023 KULK
6864/2023/280.9 Fr,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.

III. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 12. 2022, č. j. MUCL/21932/2022/OD/AB.
2. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci nařízeno, aby ve lhůtě do tří dnů od oznámení rozhodnutí zajistil odstranění pevné překážky na p. p. č. XA a XB tvořené ztraceným bedněním spojeným červenobílou páskou z průjezdního profilu účelové komunikace na p. p. č. XC, XD, XA a XB, a aby se nadále zdržel jakékoli činnosti, která by znemožnila obecné užívání této účelové komunikace, tedy aby zůstala zachována obsluha p. p. č. XE a XF, vše v k. ú. X v obci X.
3. K podanému odvolání přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaný, který se se závěry správního orgánu I. stupně ztotožnil. Konstatoval, že veřejně přístupná účelová komunikace byla deklarována pravomocným rozhodnutím Městského úřadu Česká Lípa ze dne 5. 11. 2021, č. j. MUCL/5698/2021. Rozhodnutí ze dne 13. 12. 2022, č. j. MUCL/21932/2022/OD/AB, se tak týká pouze odstranění pevné překážky na veřejně přístupné komunikaci podle § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, nikoliv deklarace veřejně přístupné účelové komunikace. Žalovaný se dále zabýval odvolacími námitkami. Za bezpředmětné považoval tvrzení, že se v případě této veřejně přístupné účelové komunikace nejedná o jedinou přístupovou komunikaci, neboť umístění pevných překážek na komunikaci nelze zdůvodňovat jiným možným přístupem. Veřejně přístupná účelová komunikace je posuzována jako celek a pevnou překážku na ní lze umístit pouze na základě povolení silničního správního orgánu dle ustanovení § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích. Zúžení komunikace je sice možné, ale stejně jako u ostatních druhů komunikace i v případě veřejně přístupné účelové komunikace vyžaduje povolení silničního správního úřadu v souladu s § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Žalobce o omezení veřejného přístupu nezažádal. Prošetření na místě dle žalovaného nebylo nutné, neboť stav byl doložen fotodokumentací správního orgánu I. stupně. Porušení vlastnického práva namítané žalobcem není předmětem řízení o odstranění pevné překážky, ale maximálně námitkou směřující do deklarace veřejně přístupné účelové komunikace, o té bylo však již pravomocně rozhodnuto.
4. V podané žalobě žalobce popsal napadené rozhodnutí a uvedl, že pozemek p. č. XA, který je v jeho soukromém vlastnictví, nemůže být určen jako účelová komunikace. Tím, že správní orgán I. stupně zasáhl do jeho soukromých pozemků, poškodil jeho vlastnická práva. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považoval za dostatečné. Dodal, že otázka zařazení pozemku již byla pravomocně rozhodnuta v jiném řízení. Správní žaloba proti rozhodnutí o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace podána nebyla. Posuzování věc se týkala toliko odstranění pevné překážky umístěné na této komunikaci, což se odráželo i v odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
7. Ve věci proběhlo dne 19. 7. 2023 ústní jednání, při němž žalobce i žalovaný setrvali na své argumentaci. Žalobce zopakoval, že pozemek v jeho soukromém vlastnictví nemůže být určen jako účelová komunikace, a doplnil, že takto není veden ani v katastru nemovitostí. Důkaz účastnickým výsledkem žalobce soud neprováděl, neboť to pro posouzení důvodnosti žaloby považoval za nadbytečné.
8. Nejprve je třeba uvést, že řízení před správními orgány obou stupňů bylo řízením o žádosti obce Stružnice ze dne 8. 8. 2022 o odstranění pevné překážky z účelové komunikace na p. p. č. XC, XD, XA a XB, dle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Jednalo se o v pořadí o druhé řízení o odstranění pevné překážky z uvedené komunikace. První řízení proběhlo rovněž na žádost obce Stružnice a bylo ukončeno rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 5. 11. 2021, č. j. MUCL/5698/2021, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 3. 2022, č. j. KULK 16402/2022 OSH 1137/2021/280.3/Lp. Správní žaloba proti posledně uvedenému rozhodnutí podána nebyla. V rozhodnutí ze dne 5. 11. 2021 správní orgán I. stupně řešil jako předběžnou otázku existenci veřejně přístupné účelové komunikace na uvedených pozemcích.
9. Dle krajského soudu se žalovaný v napadeném rozhodnutí k otázce existence veřejně přístupné účelové komunikace na uvedených pozemcích přezkoumatelným způsobem vyjádřil. Uvedl, že veřejně přístupná účelová komunikace byla deklarována pravomocným rozhodnutím Městského úřadu Česká Lípa ze dne 5. 11. 2021, č. j. MUCL/5698/2021, a protože uvedené rozhodnutí nabylo právní moci, nebyl již žalovaný oprávněn jeho závěry dále přezkoumávat. Proti této argumentaci žalobce zastoupený právním profesionálem žádnou konkurující argumentaci nevzněsl. Tvrdil pouze, že veřejně přístupná účelová komunikace se nemůže nacházet na pozemku v jeho soukromém vlastnictví. Při ústním jednání doplnil, že takto není pozemek veden ani v katastru nemovitostí. Tato argumentace se však míjí s odůvodněním napadeného rozhodnutí, které mělo otázku existence veřejně přístupné účelové komunikace za vyřešenou rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 5. 11. 2021, č. j. MUCL/5698/2021, a dále se jí nezabývalo.
10. Podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. krajský soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Citované ustanovení s. ř. s. vyjadřuje jednu ze základních zásad správního soudnictví, tj. dispoziční zásadu. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů nepředstavuje nástroj ke všeobecné kontrole zákonnosti postupu a

rozhodování správních orgánů. Jinými slovy, nevymezí-li žalobce srozumitelně a jednoznačně konkrétní skutkové či právní důvody tvrzené nezákonnosti nebo procesní vady správního aktu, ale toliko obecně poukazuje na rozpor postupu správních orgánů se zákonem, není povinností krajského soudu za žalobce spekulativně domýšlet další argumenty či vybírat z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srovnej rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018-63).

11. Pouze pro úplnost soud dodává, že ani soukromé vlastnictví pozemku ani jeho jiné označení v katastru nemovitostí nevylučují, aby se na pozemku nacházela veřejně přístupná účelová komunikace.
12. Podle § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích lze pevnou překážku umístit na pozemní komunikaci pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra. Podle odst. 3 téhož ustanovení jsou jejich vlastníci povinni odstranit pevné překážky, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení na svůj náklad ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Ze správního spisu přitom nevyplynulo, že by žalobce o takové povolení žádal. Soud proto uzavírá, že správní orgány do vlastnického práva žalobce nijak nezákonně nezasáhly, když pouze vymáhaly dodržování výše uvedené povinnosti.
13. Z uvedených důvodů vyhodnotil soud žalobní námitky jako nedůvodné a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
15. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
16. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť jí v řízení nebyla uložena žádná povinnost, s jejímž splněním by jí takové náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu,

neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 19. července 2023

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.
předsedkyně senátu